

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010633
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010633.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému U. U., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B. F., Z. XXX, okres Z., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 24. augusta 2021 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.07.2021 pod sp. zn. 3T/49/2021 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 01. júla 2021 pod sp. zn. 3T/49/2021, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 02. júna 2021 pod č. k. 1Pv 100/21/3309-35, doručenej okresnému súdu dňa 04. júna 2021 bol obžalovaný U. U., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z trestného činu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 23.10.2020 v čase okolo 12.00 hodine v B. F. časť Z. č. XXX vo dvore rodinného domu fyzicky napadol svoju družku U. X., tak že ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre, následkom čoho poškodená spadla na zem a následne na zemi ju udieral presne nezisteným spôsobom do oblasti tváre a do zadnej časti hlavy, čím jej spôsobil z medicínskeho hľadiska poranenia ľahké, a to zlomeninu spodiny očné a čelovej dutiny vpravo, zlomeninu čelustných dutín, očné a tvárových kostí, v dôsledku ktorých bola poškodená celkovo obmedzená na bežnom spôsobe života v trvaní 10 dní, ktoré obmedzenia boli nezávažné (skutok pod bodom 1),

a súčasne aj za vinného z trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. a), písm. d), 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.02.2021 v čase približne o 20.30 hodine v obci B. F., časť Z., v rodinnom dome bez popisného čísla a na jeho dvore, stojacom medzi rodinnými domami s popisným číslom XXX a XXX, po predošlej hádke so svojimi oboma rodičmi, v stave opitosti najskôr v priestoroch domu chytil svoju matku - poškodenú U. U. otvorenou dlaňou ruky pod krkom za pyžamo, ktorá ho začala prosiť, aby ju nebil, čo keď uvidel otec obvineného - poškodený L. U., tak povedal obvinenému, čo to robí, načo obvinený chytil drevenú stoličku a začal ňou búchať do steny, keď sa stolička rozbila, tak s drevenými nohami stoličky chcel poškodeného L. U. viackrát udrieť do hlavy, čomu sa poškodený ubránil rukami, pri čom obvinený kričal, že aj tak vás všetkých zabijem, následne, keď poškodený L. U. obvinenému z ruky vytrhol drevenú nohu stoličky, tak obvinený vyšiel na dvor, kde o zem rozlámal plastovú lopatu na sneh s drevenou rúčkou, následne prišiel k poškodenému L. U., ktorý sa v tom

čase nachádzal na schodoch pred vchodovými dverami do rodinného domu a následne sa opäť pokúsil poškodeného viackrát udrieť drevenou rúčkou z lopaty do hlavy, ktoré údery poškodený L. U. vykryl rukami, neskôr z nezisteného miesta zobral kovové páčidlo, ktorým chcel poškodeného udeť do hlavy, čomu sa poškodený bránil lakťami predpažených rúk, následne obvinený vošiel do rodinného domu, za sebou zamkol vchodové dvere, prišiel do spálne, kde sa schovávala poškodená U. U., ktorú začal so slovami, že ju zabije udierať drevenou nohou zo stoličky, ktorý útok smeroval na hlavu poškodenej, avšak nakoľko sa poškodená bránila rukami, ju viackrát zasiahol iba do rúk, kedy ona kľáčala a prosila obvineného aby prestal, nato ju obvinený chytil za vlasy, vytiahol ju na chodbu, kedy sa poškodenej podarilo ujsť do pivnice rodinného domu, kde ju obvinený následne dobehol, udeľ poškodenú rukou zovretou v päšť dvakrát do brucha, čím poškodenej U. U. spôsobil z medicínskeho hľadiska zranenia ľahké, a to zmliaždenie lakťa s odreninou vľavo, zmliaždenie brušnej steny v nadbrušku, podvrtnutie členka vľavo, v dôsledku ktorých bola obmedzená na bežnom spôsobe života v trvaní 6 dní nezávažne, a poškodený L. U. utrpel z medicínskeho hľadiska zranenia ľahké, a to zmliaždenie brušnej steny s odreninou v strednej časti vpravo, zmliaždenie lakťa s odreninou vľavo, pomliaždenie ruky vľavo, tržnú ranku medzi I. a II. prstom ruky vľavo, v dôsledku ktorých bol obmedzený na bežnom spôsobe života v trvaní 5 dní nezávažne (skutok pod bodom 2).

Za to bol odsúdený obžalovaný U. U. nasledovne:

podľa § 156 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písmeno h) Tr. zákona na úhrn trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona a § 51 odsek 1 Tr. zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona okresný súd určil obžalovanému skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Súčasne podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktoré obmedzenie je súčasťou probačného dohľadu.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c), písmeno d) Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení z okruhu oprávnených osôb napadol odvolaním v neprospech obžalovaného iba prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) pre nesprávnosť výrokov o uloženom podmienčnom treste odňatia slobody, ktorý považoval prokurátor za nezákonný a neprimerane mierny, v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. V tejto súvislosti poukázal na to, že z trestnej minulosti obžalovaného je zrejmé, že ide o páchatel'a, ktorý sa v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti a v spojení so spáchaním oboch žalovaných trestných činov násilnej povahy rozhodne nejde o páchatel'a, u ktorého je trestná činnosť excesom, resp. vybočením z normálne vedeného spôsobu života, ale naopak pokračovaním v doterajšom negatívne vedenom spôsobe života, čo odôvodňuje uloženie iba trestu odňatia slobody spojeného s jeho bezprostredným výkonom. Ďalej poukázal aj na všetky okolnosti spáchaných oboch žalovaných násilných skutkov, ktoré obžalovaný spáchal po požití alkoholických nápojov, pričom oba tieto skutky boli spáchané mimoriadne agresívnym spôsobom, spojeným s verbálnym útokom aj brachiálnym násilím voči rodičom aj voči svojej družke a u skutku pod bodom 2 obžalovaný upustil od svojho konania až po príchode privolanej policajnej hliadky. Pritom agresívne konanie obžalovaného nie je pre neho cudzie ani za triezva a nemožno opomenúť ani spôsobené následky na zdraví poškodených, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenia. Súčasne prokurátor poukázal i na ďalšie okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, spočívajúce v jeho nezamestnanosti a v tom, že doposiaľ žije v spoločnej domácnosti s poškodenými. U obžalovaného ide o osobu so zistenou diagnózou tzv. abnormnej osobnosti s akcentovanými nezdržanlivosťami a disociálnymi rysmi, so syndrómom závislosti na požívaní alkoholu a s rizikovým požívaním kanabinoïdov, pervitínu a stereoidov. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o uloženom úhrnnom podmienčnom treste

odňatia slobody a aby podľa § 323 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej sadzby podľa § 156 odsek 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h) Tr. zákona, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Obžalovaný U. U. v písomnom vyjadrení k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátora podanom prostredníctvom ustanovenej obhajkyne uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a ďalej poukázal na obsah záverečnej reči, ktorú predniesla jeho obhajkyňa na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom v jeho prospech. Hoci bol v minulosti už dvakrát odsúdený, ide o zahladené odsúdenia a ani v jednom prípade nešlo o násilné konanie z jeho strany. Prejednávané násilnej trestnej činnosti sa dopustil po prvýkrát a to pod vplyvom požitia alkoholu. Úprimne ľutuje toho, čoho sa dopustil a vždy si bude vyčítať, čo spôsobil svojím konaním svojej družke aj rodičom. Už samotný päťmesačný pobyt vo väzení, teda s obmedzením osobnej slobody v režime väzby, je pre neho dostatočným ponaučením do budúcnosti. Vo väzbe mal možnosť premýšľať a prehodnotiť svoj doterajší spôsob života, ktorý nesprávne viedol a usporiadať si životné hodnoty a priority. Chce viesť už iba riadny život, neublížovať blízkym a ani iným, vysporiadať sa s požívaním alkoholu, zamestnať sa, stať sa finančne nezávislým a postaviť sa na „vlastné nohy“ a od rodičov sa odsťahovať a starať sa pritom aj o svojho maloletého syna. Poukázal tiež na skutkové okolnosti, kedy jeho otec bol viac opitý ako on a správal sa tiež provokačne a agresívne, čo potvrdila aj svedkyňa U. X., čo prokurátor ale zrejme nezobral do úvahy. Ďalej uviedol, že si je vedomý, že jeho konanie v inkriminovanom čase je aj tak neospravedliteľné a nesie zaň plnú zodpovednosť, mrzí ho a trápí ho to. Je presvedčený o správne uloženom podmienečnom treste odňatia slobody okresným súdom v napadnutom rozsudku. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora zamietol.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu v celom rozsahu poukázala na vecne správne a zákonné dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu uvedenom v písomnom odôvodnení odvolania.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázala na ich písomné vyjadrenie k dôvodom podaného odvolania prokurátora. Opätovne zdôraznila, že sa obžalovaný násilného konania dopustil po prvýkrát, keď pritom predchádzajúce jeho dve odsúdenia za spáchanú trestnú činnosť sú skutočne zahladené. Obžalovaný je pripravený sa podrobiť akýmkoľvek súdom uloženým povinnostiam a obmedzeniam na slobode s tým, že sa podrobí aj uloženému protialkoholickému liečeniu a preto navrhla, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol že si plne uvedomuje toho, čoho sa dopustil, nemal to urobiť a je mu to veľmi ľúto a stotožnil sa so všetkými vyjadreniami svojej obhajkyne a s jej konečným návrhom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania prokurátora, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 20. júla 2021, na verejnom zasadnutí dňa 24. augusta 2021 preskúmal postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o uloženom úhrnnom podmienečnom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora, hoci bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku, v posudzovanom prípade však iba podľa písm. c) citovaného ustanovenia, vzhľadom na okresným súdom právoplatné uznanie viny obžalovaným v celom rozsahu podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnom posúdení konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 odsek 5 Tr. poriadku

súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné (odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil ani vo výrokoch o uloženom výchovnom podmieničnom treste odňatia slobody s určením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas určenej skúšobnej doby, vrátane výrokov o uložených primeraných povinnostiach a obmedzeniach. Tento trest aj podľa názoru odvolacieho súdu je v posudzovanom prípade trestom primeraným a zákonným a zodpovedá všetkým zákonným kritériám určenými pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, konkrétnej miere závažnosti spáchaných oboch trestných činov vyplývajúcich z ich povahy a spôsobu ich spáchania, zisteným prevažujúcim poľahčujúcim okolnosťami, keď prvostupňový okresný súd obžalovanému správne priznal obe poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona a to s poukazom i na skutočnosť, že u obžalovaného bolo prijaté vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a pri tom nebolo u neho aplikované mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona, keď príťažujúce okolnosti prvostupňový okresný súd správne zistil iba podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov), ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku prvostupňový okresný súd, pričom uložený úhrnný (správne a zákonne podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona) podmieničný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby (základná trestná sadzba 1 až 3 roky a po zákonom znížení hornej hranice o 1/3, t. j. o 8 mesiacov, správnym a zákonným postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona) podľa najprísnejšej sa zbiehajúcej skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 2 Tr. zákona obžalovanému je súčasne dostatočným aj vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k nepodmieničnému trestu odňatia slobody, ktorého uloženia obžalovanému sa prokurátor prioritne domáhal, považuje za potrebné ďalej uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane osôb, ich telesnej integrity pred násilným konaním páchatelov, a to aj za použitia prísnejších sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie, na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 odseku 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a uložený trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu prevenciu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť dôsledne vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami, majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného U. U.. Vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa od samého počiatku priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu, toho čoho sa dopustil úprimne a opakovane oľutoval, čomu bolo možné uveriť a napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa, keď nezostal bez povšimnutia aj fakt, že konanie o dohode o vine a treste nebolo úspešné predovšetkým z dôvodu, že obžalovaný neakceptoval prokurátorom navrhovaný nepodmieničný trest odňatia slobody. U obžalovaného boli pritom zistené celkovo dve prevažujúce poľahčujúce okolnosti ako to správne konštatoval prvostupňový okresný súd, medzi nimi aj skutočnosť, že obžalovaný opakovane prejavil ľútosť nad svojim konaním aj následkami, ktoré spôsobil svojim osobám blízkym, čo poukazuje na uveriteľnú sebareflexiu obžalovaného, ktorý si teda dostatočne uvedomil nesprávnosť svojho konania ako aj svoju závislosť predovšetkým na požívaní omamných látok, čo chce a i musí, vzhľadom na uložené ochranné opatrenie rozhodne riešiť a obžalovaný prejavil tak uveriteľnú snahu viesť už iba riadny život. Ani krajskému súdu neuniklo pozornosť, že obžalovaný už v minulosti prišiel do konfliktu so zákonom, keď sa opakovane dopustil trestnej činnosti a bol za ňu odsúdený, pričom ale nebolo na túto skutočnosť možné relevantne a zákonne prihliadnuť v rámci posudzovania príťažujúcich okolností, vzhľadom na skutočnosť že ide o zahladené odsúdenia, ktoré však ako správne na to poukázal obžalovaný, nešlo ani v jednom prípade o násilné konanie tak, ako tieto v podrobnostiach správne popísal prvostupňový okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tiež bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ ani vo výkone trestu odňatia slobody a jej obmedzenie obžalovaný absolvoval preukázateľne po prvýkrát až výkonom väzby v posudzovanom prípade. Uvedené skutočnosti preto svedčia v prospech obžalovaného pri zvažovaní určenia spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, t. j. či už v režime bezprostredného

jeho výkonu alebo v režime podmienene odloženého výkonu trestu. V posudzovanom prípade aj krajský súd dospel k záveru, že pre naplnenie očakávaného účelu trestu postačuje u obžalovaného uloženie podmienene trestu odňatia slobody, s uložením probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas prvostupňovým okresným súdom určenej skutočne primeranej skúšobnej doby v strede zákonného rozpätia (1 až 5 rokov) na 3 (tri) roky, spolu s vhodne a správne uloženým primeraným obmedzením vo vzťahu k požívaniu alkoholických nápojov a iných návykových látok, čo bude predmetom sledovania v rámci uloženého probačného dohľadu, pričom obžalovaný sa dôrazne poučuje o tom, že jeho kontrola dodržiavania môže byť vykonávaná opakovane a náhodne nielen príslušným probačným a mediačným úradníkom, ale aj v zákonnej súčinnosti s Policajným zborom. Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora aj podľa názoru krajského súdu boli u obžalovaného správne zistené iba poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona /priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin uveriteľne úprimne oľutoval a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom/. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 odseku 1 Tr. poriadku) a súdu (§ 10 odseku 2 Tr. poriadku), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, t. j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. poriadku.). Obžalovaný tým, že pred prvostupňovým okresným súdom urobil vyhlásenie o uznaní viny, podstatne uľahčil plnenie povinnosti prokurátorovi ako žalobcovi a nositeľovi dôkazného bremena a podľa názoru krajského súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež primerane zohľadniť. Prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny však má význam aj z hľadiska hospodárnosti celého trestného konania, vzhľadom na potrebu iba nevyhnutného rozsahu dokazovania a prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny prispelo súčasne aj k nespochybniteľnosti jeho preukázanej viny. Z hľadiska osoby u obžalovaného aj vzhľadom na už na uvedené ide o páchatela, ktorý ešte nie je závažne kriminálne narušenou osobou. Prokurátorom navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody by preto bol neprimerane prísny trestom aj napriek tomu, že obžalovaný bol po istý čas vo výkone väzby. Krajský súd zdôrazňuje, že táto skutočnosť nemôže byť sama o sebe indikáciou pre obligatórne uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Väzba nie je trestom, ale je zaisťovacím inštitútom podľa Trestného poriadku. Na druhej strane je však možné pripustiť, že už aj samotná väzba, predovšetkým u páchatelov trestnej činnosti, ktorí túto nemali obmedzenú doposiaľ ani výkonom trestu odňatia slobody a ani väzbou v iných prípadoch, môže pôsobiť pozitívne, resp. odstrašujúco, čo je možné konštatovať aj v posudzovanom prípade a na čo poukazoval aj samotný obžalovaný. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatela nie je nepodmienečný trest odňatia slobody nevyhnutným, pretože účel trestu za splnenia podmienok uvedených v ustanoveniach § 49 odseku 1 písm. a) Tr. zákona a § 51 odseku 1 Tr. zákona možno dosiahnuť aj uložením podmienene trestu odňatia slobody trestu, t. j. nespojeného s bezprostredným jeho výkonom, s určením primeranej skúšobnej doby v strede i zákonného rozpätia (1 až 5 rokov) na 3 (tri) roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas určenej skúšobnej doby a uložením už konštatovaného obmedzenia špecifikovaného vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, s tiež uloženým správnym a zákonným ochranným opatrením, tiež tam špecifikovaným, od ktorého je možné očakávať pozitívny účinok pri napĺňaní očakávaného účelu trestu.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého a odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného napadnutých všetkých výrokov o podmienene treste odňatia slobody, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného U. U. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e s ť a ť n o s ť p r í p u s ť n á .